

Środa, 12 lutego 2020 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2020)0030

Sprzeciw na podstawie art. 112 Regulaminu: ołów i jego związki

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie projektu rozporządzenia Komisji zmieniającego załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) odnośnie do ołowiu i jego związków (D063675/03 – 2019/2949(RPS))

(2021/C 294/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt rozporządzenia Komisji zmieniającego załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) odnośnie do ołowiu i jego związków (D063675/03,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE („rozporządzenie REACH”)⁽¹⁾, w szczególności jego art. 68 ust. 1,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety”⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 kwietnia 2001 r. w sprawie zielonej księgi Komisji w sprawie ochrony środowiska naturalnego w związku z wykorzystaniem PCV⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie oszczędnego gospodarowania zasobami: ku gospodarce o obiegu zamkniętym⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji z dnia XXX udzielającej zezwolenia na zastosowanie ftalanu bis(2-etyloheksylu) (DEHP) na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2018 r. w sprawie wdrażania pakietu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym: warianty podejścia do interakcji między przepisami w zakresie chemikaliów, produktów i odpadów⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171.

⁽³⁾ Dz.U. C 21 E z 24.1.2002, s. 112.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 265 z 11.8.2017, s. 65.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 96.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 146.

Środa, 12 lutego 2020 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając wyrok Sądu z dnia 7 marca 2019 r. w sprawie T-837/16 ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając art. 5a ust. 3 lit. b) decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając art. 112 ust. 2 i 3 oraz art. 112 ust. 4 lit. c) Regulaminu,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
- A. mając na uwadze, że projekt rozporządzenia Komisji ma na celu ograniczenie poziomu ołowiu stosowanego jako stabilizator w polimerach lub kopolimerach chlorku winylu (PCW);
- B. mając na uwadze, że ołów jest substancją toksyczną, która może wywoływać poważne skutki zdrowotne, w tym nieodwracalne uszkodzenia neurologiczne, nawet w niskich dawkach ⁽¹⁰⁾; mając na uwadze, że w przypadku ołowiu nie ma bezpiecznych poziomów narażenia ⁽¹¹⁾, ⁽¹²⁾; mając na uwadze, że ołów jest również szkodliwy dla środowiska: jest bardzo toksyczny dla organizmów wodnych ⁽¹³⁾ i utrzymuje się w środowisku ⁽¹⁴⁾;
- C. mając na uwadze, że problem stosowania ołowiu jako stabilizatora w PCW został już poruszony przez Komisję w zielonej księdze z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie ochrony środowiska naturalnego w związku z wykorzystaniem PCW ⁽¹⁵⁾;
- D. mając na uwadze, że Komisja stwierdziła w swojej zielonej księdze, iż opowiada się za ograniczeniem stosowania ołowiu jako stabilizatora w wyrobach z PCW, oraz przewidziała szereg środków, w tym stopniowe wycofanie z rynku, lecz ostatecznie zadowolili się dobrowolnym zobowiązaniem branży PCW do zaprzestania stosowania ołowiu jako stabilizatora polichlorku winylu do 2015 r. ⁽¹⁶⁾;
- E. mając na uwadze, że podejście to było sprzeczne ze stanowiskiem Parlamentu, który w reakcji na zieloną księgę wezwał Komisję do zakazania stosowania ołowiu jako stabilizatora w wyrobach PCW ⁽¹⁷⁾;
- F. mając na uwadze, że ówczesne podejście Komisji, a mianowicie brak działania, oznaczało, że w okresie od 2000 r. do 2015 r. wyprodukowano miliony ton PCW, do których jako stabilizatora użyto setek tysięcy ton ołowiu ⁽¹⁸⁾; mając na uwadze, że owe wyroby z PCW zawierającego ołów stopniowo stają się odpadami;

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0005.

⁽⁸⁾ Wyrok Sądu z dnia 7 marca 2019 r., Szwecja przeciwko Komisji, T-837/16, ECLI:EU:T:2019:144, <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=211428&text=&dir=&doclang=PL&part=1&occ=first&mode=DOC&pageIndex=0&cid=4602763>

⁽⁹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁰⁾ Zob. załącznik XV do sprawozdania Europejskiej Agencji Chemikaliów w sprawie ograniczeń na mocy załącznika XV z dnia 16 grudnia 2016 r. („dokumentacja zgodna z załącznikiem XV”), s. 3: „Nie ulega wątpliwości, że narażenie na ołów może wywołać poważne skutki neurobehawioralne i neurorozwojowe nawet w niskich dawkach. Ołów uznaje się za neurotoksyczną substancję o działaniu bezprogowym, powodującą niekorzystne skutki dla rozwoju ośrodkowego układu nerwowego dzieci [...] EFSA wskazała, że kurz domowy i gleba mogą być ważnym źródłem narażenia dzieci na działanie ołowiu. Zalecił, aby dążyć do dalszego zmniejszenia narażenia ludzi na działanie ołowiu, zarówno ze źródeł pokarmowych, jak i niepokarmowych.”, <https://echa.europa.eu/documents/10162/f639cc6f-7403-63de-9407-135544f33d86>

⁽¹¹⁾ Zob. cytat z dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV odnoszący się do ołowiu jako „substancji o działaniu bezprogowym”.

⁽¹²⁾ Według Światowej Organizacji Zdrowia „nie ma poziomu narażenia na ołów, który zgodnie z wiedzą naukową nie wywoływałby szkodliwych skutków”, <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/lead-poisoning-and-health>

⁽¹³⁾ Dokumentacja zgodna z załącznikiem XV, s. 11.

⁽¹⁴⁾ <https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/329953/WHO-CED-PHE-EPE-19.4.7-eng.pdf?ua=1>

⁽¹⁵⁾ COM(2000)0469.

⁽¹⁶⁾ https://vinylplus.eu/uploads/Modules/Documents/vc2001_en.pdf

⁽¹⁷⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 kwietnia 2001 r. w sprawie zielonej księgi Komisji w sprawie ochrony środowiska naturalnego w związku z wykorzystaniem PCW (Dz.U. C 21 E z 24.1.2002, s. 112).

⁽¹⁸⁾ Zgodnie z zieloną księgą w 1998 r. roczna unijna produkcja PCW wynosiła 5,5 mln ton, a 112 000 ołowiu zastosowano jako stabilizator.

Środa, 12 lutego 2020 r.

- G. mając na uwadze, że po wywiązaniu się branży PCW z dobrowolnego zobowiązania w 2015 r. Komisja zdała sobie sprawę, że ołów w dalszym ciągu wykorzystuje się w importowanych wyrobach z PCW; mając na uwadze, że w związku z tym Komisja zwróciła się do Europejskiej Agencji Chemikaliów („Agencji”) o sporządzenie sprawozdania w sprawie ograniczeń na mocy załącznika XV;
- H. mając na uwadze, że zasadnicze znaczenie ograniczenia importu wyrobów z PCW potwierdziła Agencja, stwierdzając: „ponieważ europejska branża PCW rozpoczęła już proces wycofywania związków ołowiu jako stabilizatorów PCW, około 90 % szacowanych emisji ołowiu przypada na wyroby z PCW importowane do UE w 2016 r.”⁽¹⁹⁾;
- I. mając na uwadze, że w projekcie rozporządzenia Komisji zaproponowano ograniczenie stosowania i obecności ołowiu i jego związków w wyrobach wyprodukowanych z PCW, ustalając maksymalne dopuszczalne stężenie ołowiu w wysokości 0,1 % masy materiału z PCW⁽²⁰⁾;
- J. mając na uwadze, że to ustalenie opiera się na wniosku, iż ryzyko dla człowieka związane ze stabilizatorami ołowiomymi w wyrobach z PCW w Unii nie jest odpowiednio kontrolowane⁽²¹⁾; mając na uwadze, że przy tworzeniu charakterystyki ryzyka związanego z ołowiem w kontekście proponowanego ograniczenia ryzyka nie uwzględniono zagrożenia dla środowiska⁽²²⁾;
- K. mając na uwadze, że limit ten został określony w oparciu o następujące rozumowanie: „Biorąc pod uwagę, że związki ołowiu nie mogą skutecznie stabilizować PCW przy stężeniach mniejszych niż około 0,5 % w/w, proponowana przez Agencję wartość stężenia granicznego 0,1 % powinna zapewnić, aby celowe dodawanie związków ołowiu jako stabilizatorów podczas tworzenia PCW nie mogło już występować w Unii”⁽²³⁾;
- L. mając na uwadze, że trzeba wiedzieć, iż próg 0,1 % nie stanowi „bezpiecznego poziomu”, lecz raczej poziom ustalony administracyjnie w celu uniknięcia wszelkiego stosowania ołowiu jako stabilizatora w PCW;
- M. mając na uwadze, że projekt rozporządzenia Komisji przewiduje dwa odstępstwa dla odzyskanych materiałów z PCW na okres 15 lat: jedno zezwalające na stężenie ołowiu nieprzekraczające 2 % masy materiału odzyskanego w twardym PCW⁽²⁴⁾, a drugie zezwalające na stężenie ołowiu nieprzekraczające 1 % masy materiału odzyskanego w elastycznym (miękkim) PCW⁽²⁵⁾;
- N. mając na uwadze, że stężenia ołowiu w wysokości 1 % lub 2 % z pewnością nie odpowiadają „poziomom bezpieczeństwa”, lecz mają na celu umożliwienie branży dalszej optymalizacji korzyści finansowych wynikających z recyklingu odpadów PCW zawierających ołów⁽²⁶⁾;
- O. mając na uwadze, że takie odstępstwa utrwalają stosowanie „odziedziczonych” substancji w wyrobach z PCW z odzysku, pomimo że Komisja wyraźnie uznała, iż istnieją alternatywne rozwiązania⁽²⁷⁾;

⁽¹⁹⁾ Dokumentacja zgodna z załącznikiem XV, s. 4.

⁽²⁰⁾ Ust. 11 i 12 załącznika do projektu rozporządzenia Komisji.

⁽²¹⁾ Dokumentacja zgodna z załącznikiem XV, s. 4, oraz motyw 1 projektu rozporządzenia Komisji.

⁽²²⁾ Opinia Komitetu ds. Oceny Ryzyka z dnia 5 grudnia 2017 r. i opinia Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, w której zaproponowano ograniczenie produkcji, wprowadzania do obrotu lub stosowania substancji w UE, s. 10, <https://echa.europa.eu/documents/10162/bf4394ef-7b75-99ec-13c1-134ba7ed713d>

⁽²³⁾ Motyw 4 projektu rozporządzenia Komisji.

⁽²⁴⁾ Ust. 14 lit. a) załącznika do projektu rozporządzenia Komisji.

⁽²⁵⁾ Ust. 14 lit. b) załącznika do projektu rozporządzenia Komisji.

⁽²⁶⁾ Jak wyjaśniono w dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, s. 35: „Branża (ESPA, EuPC, ECVm) stwierdziła, że należy przewidzieć wyższy limit ołowiu wynoszący 1 % w/w dla PCW pochodzących z recyklingu (zamiast ogólnego limitu 0,1 % w/w) ze względu na »odziedziczony« ołów obecny w odpadach PCW. Ogólnie rzecz biorąc, zakłady recyklingu i przetwórcy PCW podkreślili, że limitu 0,1 % można dotrzymać tylko wtedy, gdy jedynie 10 % wyrobu będzie pochodzić z (tańszego) PCW z recyklingu, w związku z czym recykling PCW nie byłby już opłacalny i musiano by go zaprzestać (ze względu na stałe i zmienne koszty związane ze wspólnym przetwarzaniem i eksploatacją wylączarek)”.

⁽²⁷⁾ Motyw 6 projektu rozporządzenia Komisji.

Środa, 12 lutego 2020 r.

- P. mając na uwadze, że takie odstępstwa są sprzeczne z niezmiennym od lat stanowiskiem Parlamentu, które potwierdził w wielu rezolucjach, ostatnio w rezolucji z dnia 15 stycznia 2020 r.; mając na uwadze, że Parlament podkreślił już w szczególności w 2001 r., że „recykling polichloru winylu nie może utrwalać problemu zanieczyszczenia metalami ciężkimi”⁽²⁸⁾; mając na uwadze, że Parlament w rezolucji z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie oszczędnego gospodarowania zasobami: ku gospodarce o obiegu zamkniętym podkreślił, iż „recykling nie powinien usprawiedliwiać ciągłego wykorzystywania niebezpiecznych substancji”⁽²⁹⁾; mając na uwadze, że w 2015 r. Parlament postąpił zgodnie z tym stwierdzeniem, wyrażając sprzeciw wobec zezwolenia na stosowanie DEHP, innej substancji „odziedziczonej”, w związku z recyklingiem PCW⁽³⁰⁾; mając na uwadze, że w 2018 r. Parlament przypomniał, że „zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami zapobieganie ma pierwszeństwo przed recyklingiem, a zatem recykling nie powinien usprawiedliwiać dalszego wykorzystywania »odziedziczonych« substancji niebezpiecznych”⁽³¹⁾; mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu Parlament wyraźnie stwierdził, że zakazane substancje „nie powinny [...] być ponownie wprowadzane na rynek UE w produktach konsumpcyjnych przez recykling”;
- Q. mając na uwadze, że w projekcie rozporządzenia Komisji uzasadnia się odstępstwa w odniesieniu do PCW z odzysku, stwierdzając, że „rozwiązanie alternatywne w stosunku do recyklingu takich wyrobów, tj. unieszkodliwianie odpadów PCW poprzez ich składowanie i spalanie, doprowadziłoby do zwiększenia emisji do środowiska i nie ograniczyłoby ryzyka”⁽³²⁾;
- R. mając na uwadze, że rozumowanie, na którym oparto projekt rozporządzenia Komisji, nie uwzględnia faktu, że recykling nie jest w gruncie rzeczy alternatywą dla składowania lub spalania, ponieważ PCW nie można poddawać recyklingowi bez końca, zatem tylko odkłada się na później ostateczne usuwanie odpadów PCW zawierającego ołów i wynikające stąd emisje, a podczas recyklingu i późniejszego wykorzystania powstają dodatkowe emisje;
- S. mając na uwadze, że projekt rozporządzenia Komisji ograniczyłby w istocie import 1 000 do 4 000 ton ołowiu zawartego w przywożonych wyrobach z PCW, a jednocześnie co roku umożliwiłby (ponowne) wprowadzanie na rynek 2 500 do 10 000 ton ołowiu zawartego w PCW z odzysku⁽³³⁾;
- T. mając na uwadze, innymi słowy, że projekt rozporządzenia Komisji ograniczyłby import ołowiu w wyrobach z PCW, by jednocześnie osłabić skutek tego ograniczenia przez ponowne wprowadzenie na rynek dwukrotnie większej ilości ołowiu, znajdującej się w wyrobach z zawierającego ołów PCW z odzysku;
- U. mając na uwadze, że odstępstwa dotyczące PCW z odzysku zapisane w projekcie rozporządzenia Komisji są zatem sprzeczne z pierwotnym celem rozporządzenia REACH, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska⁽³⁴⁾;
- V. mając na uwadze, że odstępstwa takie oznaczają również naruszenie zobowiązań zapisanych w siódmym programie działań w zakresie środowiska, przyjętym w 2013 r., w którym jednoznacznie wezwano do opracowania nietoksycznych cykli materiałowych, by odpady poddane recyklingowi można było wykorzystywać jako główne, godne zaufania źródło surowców w Unii⁽³⁵⁾;
- W. mając na uwadze, że takie odstępstwa doprowadzą do powstania rynku produktów o dwóch poziomach jakości: wytwarzanych z pierwotnego PCW, wolnych od ołowiu, oraz pochodzących z PCW z odzysku, zawierających znaczne ilości ołowiu; mając na uwadze, że taka tolerancja dla ołowiu w produktach powstałych z PCW z odzysku dyskredytuje odzysk produktów;
- X. mając na uwadze, że nie należy odsuwać na później rozwiązywania problemów, jakie wiążą się z racjonalnym ekologicznie gospodarowaniem odpadami PCW zawierającymi ołów, a tym bardziej wprowadzać ołowiu do wyrobów następnej generacji;
- Y. mając na uwadze, że w projekcie rozporządzenia Komisji wprowadzono odstępstwa dotyczące tylko niektórych zastosowań PCW oraz wymóg, by w określonych produktach ołów był zamknięty w warstwie nowo wyprodukowanego PCW, przy czym wymóg ten obejmie elastyczne PCW z pięcioletnim opóźnieniem;

⁽²⁸⁾ Dz.U. C 21 E z 24.1.2002, s. 112.

⁽²⁹⁾ Dz.U. C 265 z 11.8.2017, s. 65.

⁽³⁰⁾ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 96.

⁽³¹⁾ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 146.

⁽³²⁾ Motyw 7 projektu rozporządzenia Komisji.

⁽³³⁾ W obliczeniach przyjęto, że ilość odpadów PCW wynosi 500 000 ton i że zawierają one od 0,5 do 2 % ołowiu.

⁽³⁴⁾ Art. 1 rozporządzenia REACH i motyw 1 tego rozporządzenia.

⁽³⁵⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171.

Środa, 12 lutego 2020 r.

- Z. mając na uwadze, że ograniczenie odstępstw nie rozwiązuje problemu emisji ołowiu podczas ostatecznego usuwania odpadów, czyli 95 % łącznych emisji;
- AA. mając na uwadze, że w projekcie rozporządzenia Komisji wymaga się ponadto, by produkty zawierające PCW z odzysku były opatrzone napisem: „Zawiera PCW z odzysku”; mając na uwadze, że Komitet ds. Oceny Ryzyka (RAC) Agencji stwierdził, iż takie oznakowanie „nie wystarczy samo w sobie, by odróżnić recyklaty wolne od ołowiu od recyklatów zawierających ołów”⁽³⁶⁾;
- AB. mając na uwadze, że takie oznakowanie jest rzeczywiście mylące, ponieważ wskazanie, że wyrób zawiera materiały z odzysku, jest kojarzone pozytywnie, a w tym przypadku oznacza ono w istocie, że produkty z odzysku zawierają znaczne ilości ołowiu, gdy tymczasem produkty wytworzone z pierwotnego PCW są wolne od ołowiu;
- AC. mając na uwadze, że takie mylące oznakowanie promujące produkty z PCW z odzysku, zawierające ołów, jest sprzeczne z celem rozporządzenia REACH, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska;
- AD. mając na uwadze, że projekt rozporządzenia Komisji przewiduje ponadto system certyfikatów potwierdzających pochodzenie PCW z odzysku, by odróżnić je od produktów wytwarzanych z pierwotnego PCW, do którego zastosowanie ma inna wartość dopuszczalna;
- AE. mając na uwadze, że wprowadzenie kolejnego poziomu certyfikatów budzi wątpliwości co do możliwości wdrożenia tego przepisu, a zatem jest sprzeczne z przepisami załącznika XV do rozporządzenia REACH, zgodnie z którym ograniczenie musi być możliwe do wdrożenia, egzekwowania i zarządzania;
- AF. mając na uwadze, że w projekcie rozporządzenia Komisji wyłączono z ograniczeń dwa pigmenty ołowiowe, ponieważ są one objęte wymogiem uzyskania zezwolenia zgodnie z rozporządzeniem REACH;
- AG. mając na uwadze, że RAC uznał jednoznacznie, iż „ryzyko [...] wiąże się również ze związkami ołowiu, które nie były stosowane jako stabilizatory”⁽³⁷⁾;
- AH. mając na uwadze, że trudno jest dokładnie zidentyfikować związki ołowiu występujące w PCW i określić ich funkcję, co jednoznacznie stwierdził RAC⁽³⁸⁾;
- AI. mając na uwadze, że takie wyłączenie stwarza zatem problemy w egzekwowaniu przepisów, czyli jest sprzeczne z przepisami załącznika XV do rozporządzenia REACH, zgodnie z którym ograniczenie musi być możliwe do wdrożenia, egzekwowania i zarządzania;
- AJ. mając na uwadze, że takie wyłączenie nie uwzględnia również wyroku w sprawie T-837/16, w którym stwierdzono nieważność zezwolenia na stosowanie wspomnianych pigmentów ołowiowych;
- AK. mając na uwadze, że w projekcie rozporządzenia Komisji dano podmiotom gospodarczym 24-miesięczny okres karencji, między innymi na „pozbycie się zapasów”⁽³⁹⁾;

⁽³⁶⁾ Opinia Komitetu ds. Oceny Ryzyka z 5 grudnia 2017 r. i opinia Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych z 15 marca 2018 r. w sprawie dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, w której zaproponowano ograniczenie produkcji, wprowadzania do obrotu lub stosowania substancji w UE, s. 48.

⁽³⁷⁾ Opinia Komitetu ds. Oceny Ryzyka z 5 grudnia 2017 r. i opinia Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych z 15 marca 2018 r. w sprawie dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, w której zaproponowano ograniczenie produkcji, wprowadzania do obrotu lub stosowania substancji w UE, s. 6.

⁽³⁸⁾ Opinia Komitetu ds. Oceny Ryzyka z 5 grudnia 2017 r. i opinia Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych z 15 marca 2018 r. w sprawie dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, w której zaproponowano ograniczenie produkcji, wprowadzania do obrotu lub stosowania substancji w UE, s. 9: „RAC zauważa, że w PCW może występować ołów zastosowany do innych celów niż stabilizacja (np. na podstawie rozporządzenia REACH wydano zezwolenie na stosowanie dwóch pigmentów zawierających chromian ołowiu). Ogólne ograniczenie obecności ołowiu w PCW (niezależnie od zamierzonej funkcji) przyczyniłoby się do wyeliminowania zagrożeń wskazanych we wniosku. Ponadto może nie być oczywiste, dlaczego w danym produkcie znajduje się ołów, dlatego wskazanie konkretnego zastosowania może nie być pomocne z punktu widzenia egzekwowania prawa (forum ds. egzekwowania przepisów wskazało, że ograniczenie będzie łatwiej wyegzekwować, jeżeli organy egzekwujące nie będą musiały wykazywać, jaka jest funkcja ołowiu wykrytego w PCW w stężeniu wyższym od określonego)”.

⁽³⁹⁾ Zob. motyw 17 projektu rozporządzenia Komisji.

Środa, 12 lutego 2020 r.

- AL. mając na uwadze, że zezwolenie importerom na sprzedaż wyrobów z PCW zawierających tysiące ton ołowiu przez kolejne 24 miesiące, podczas gdy żaden taki wyrób zawierający PCW nie będzie już produkowany w Unii, jest sprzeczne z celem rozporządzenia REACH, jakim jest osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska;
- AM. mając na uwadze, że w 2001 r. Parlament uznał, iż „konieczne są dalsze badania technologiczne, głównie nad recyklingiem chemicznym, który pozwala oddzielić chlor od metali ciężkich [...] by zwiększyć odsetek odpadów PCW poddanych recyklingowi”⁽⁴⁰⁾;
- AN. mając na uwadze, że ani Agencja, ani Komisja nie oceniły wykonalności chemicznego recyklingu odpadów PCW, umożliwiającego oddzielenie i bezpieczne składowanie ołowiu; mając na uwadze, że według branży PCW takie technologie są dostępne⁽⁴¹⁾,⁽⁴²⁾;
- AO. mając na uwadze, że Europejskie Stowarzyszenie Przemysłu Chemicznego popiera recykling chemiczny jako metodę ostrożnego obchodzenia się z substancjami potencjalnie niebezpiecznymi⁽⁴³⁾;
- AP. mając na uwadze, że – aby podsumować – projekt rozporządzenia Komisji przedstawiono o 18 lat za późno i zawiera on elementy niezgodne z celem lub treścią rozporządzenia REACH: odstępstwa dla PCW z odzysku, pozytywnie kojarzone oznakowanie PCW z odzysku mimo wysokiej zawartości ołowiu, wyłączenie dla pigmentów ołowionych oraz długi okres karencji;
- AQ. mając na uwadze, że Komisja przedłożyła projekt rozporządzenia Komisji ponad rok po terminie określonym w rozporządzeniu REACH⁽⁴⁴⁾;
1. sprzeciwia się przyjęciu projektu rozporządzenia Komisji;
 2. uważa, że projekt rozporządzenia Komisji nie jest zgodny z celem i treścią rozporządzenia REACH;
 3. wzywa Komisję do wycofania projektu rozporządzenia oraz do bezzwłocznego przedłożenia komitetowi nowego projektu;
 4. uważa, że odzysk odpadów z PCW nie może powodować przenoszenia związków ołowiu do produktów nowej generacji;
 5. wzywa Komisję do zmiany załącznika do projektu rozporządzenia przez skreślenie ust. 14 lit. a) i b) oraz ust. 15, 16, 17 i 19, a także przez skrócenie okresu karencji, o którym mowa w ust. 13, do maksymalnie 6 miesięcy, by ograniczenie mogło być skuteczne nawet wcześniej, niż przewidziano w projekcie rozporządzenia;
 6. wzywa Komisję, by przestrzegała terminów określonych w rozporządzeniu REACH;
 7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.

⁽⁴⁰⁾ Dz.U. C 21 E z 24.1.2002, s. 112.

⁽⁴¹⁾ https://vinylplus.eu/uploads/Modules/Documents/ok_brochure_pvc_14-03-2014.pdf

⁽⁴²⁾ https://vinylplus.eu/uploads/Modules/Documents/pe_recovery_options.pdf

⁽⁴³⁾ Cefic, „Molecule Managers”, 2019, s. 33: „W odpowiednich warunkach przemysł zainwestuje w recykling chemiczny w całej Europie, co pozwoli wykorzystać wiele cennych, a obecnie marnowanych materiałów, w tym tworzyw sztucznych i polimerów. Możemy przekształcić te materiały w surowiec węglowodorowy przy zachowaniu ostrożności w pracy z substancjami potencjalnie niebezpiecznymi”, https://cefic.org/app/uploads/2019/06/Cefic_Mid-Century-Vision-Molecule-Managers-Brochure.pdf.

⁽⁴⁴⁾ Zgodnie z art. 73 rozporządzenia REACH, jeżeli warunki określone w art. 68 są spełnione, Komisja przygotowuje projekt zmiany załącznika XVII w terminie trzech miesięcy od otrzymania opinii Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych (SEAC); SEAC przyjął opinię 15 marca 2018 r.; Komisja przedłożyła komitetowi ds. REACH projekt zmiany dopiero we wrześniu 2019 r.